

Cor agre

Carles Ribera / cribera@presencia.cat

El museu de la titola

Com que des de fa uns mesos em dedico a coses relacionades amb el món de la cultura, la meua cunyada, no sé si per donar-me idees o perquè ha trobat la iniciativa curiosa, o una mica per totes dues coses, m'ha portat d'un viatge recent a Islàndia el prospecte d'un original museu que tenen per aquells verals. L'espai es diu Hid Islenzka Redasafn. En un idioma més comprensible, especialment si no sou islandesos, es podria traduir com a Museu Falològic d'Islàndia o Faloteca d'Islàndia.

Segons s'explica en el fullet aquest espai és l'únic al món dedicat a l'exhibició i estudi de fal·lus de tot tipus d'animals mamífers. He escrit exhibició i potser hauria d'escriure exposició, per no confondre amb l'exhibicionisme la missió d'aquest centre d'eminent vocació divulgativa des d'un punt de vista científic.

Entre els centenars de penis que es poden gaudir o, bé, millor dit contemplar, n'hi ha una seixantena corresponents a diferents espècies de balenes, imagino que

Sigurdur Hjartarson fundador d'aquest peculiar museu islandès, en una de les sales. / THE ICELANDIC PHALLOLOGICAL MUSEUM

disposats oportunament en les sales més altes de sostre. Si ens movem cap a una dimensió més raonable, hi podem trobar una quarantena d'aparells reproductors masculins de foques (en català políticament correcte els mascles de les foques són els focus?) i lleons marins, a més d'altres títols, tites, cigales, penjolls, instruments, vergues o digueu-ne com vulgueu, de diversos animals terrestres. Una qua-

rantena de fal·lus provenen de fora de l'illa i en aquest espai també hi podem admirar més de tres-cents objectes artístics de fesomia fàl·lica, que testimonien la importància simbòlica que ha tingut el membre masculí en l'imaginari col·lectiu.

Per cert, que entre els expositors hi ha tres penis d'*homo sapiens*. De moment.

Perquè els senyors del museu fan constar cofois que tenen tres donacions de particulars, especificant que caldrà esperar que siguin morts per llevar-los el preuat llegat i posar-lo a la vitrina.

Estic pensant si a Catalunya un museu com aquest funcionaria. Nacionalment, de pebrots n'hi posem, però a l'hora de la veritat sempre se'ns arronsa. No sé si faríem gaire goig mostrant les vergonyes nacionals en una vitrina

No sé si a Catalunya faríem gaire goig mostrant les vergonyes nacionals en una vitrina

Pel broc gros

Tura Soler / tsoler@presencia.cat

Els mots estranys que s'infilten a la llengua impunement

Cràncies a un lamentable incident que ha passat aquest estiu a Platja d'Aro he incorporat una nova expressió al meu lèxic: *flashmob*. Sí, sí. Podeu dir-me ignorant però jo fins al dia que es va produir l'allau humana de gent corrent esparverada no sabia que una concentració de sòmines que s'entretenen fent una activitat espontània al carrer s'havia d'anomenar *flashmob*. I ara que ja ho sé no acabo d'entendre per què hem de fer servir aquesta ex-

pressió anglesa si podríem trobar expressions ben catalanes per definir aquest teatre de carrer que en el cas de Platja d'Aro va ser de pel·lícula de terror i policial alhora. Podríem dir-ne aplec llampec, que és ben català. A les notícies també llegim que cada cop les ciutats fan més *shopping night* o *night shopping* (veig que és indistint) com una activitat per omplir els calaixos dels botiguers a hores que la persiana ja hauria de ser baixada. Mira que seria de bon dir: la botiga nocturna, compres de nit... sense haver de recórrer als estrange-rismes. Ens fem un tip també de parlar o escriure sobre les companyies de vols *low cost* i darrerament també apareixen les gasolineres *low cost*. Ens sembla collonut que hi siguin, però... què costaria dir-ne bé de preu o senzillament barates? La llista és llarga, llarga.

Sovint apareixen notícies de narcotraficants que traginen droga fent *go fast*. Tan

fàcil que seria dir que van a tot drap! L'altre dia vaig llegir que el popular mercat de la Boqueria de Barcelona s'ha convertit en un gran *take-away*. Em va costar un xic entendre que volien dir que les parades cada cop venen més menjar elaborat perquè la gent se l'emporti amb un Tupperware, que ara ja tothom anomena *tàper*, que no és res més que una carmanyola com se n'havia dit tota la vida d'aquests pots per traginar el menjar. Tupperware i *tàper* són noms ben acceptats, en canvi anomenar-los, com també es feia abans, *fiambrella*, expressió acastellanada, seria pecat mortal lingüístic i motiu de repudi social justificat. Tendim a ser molt curiosos a no deixar contaminar l'idioma amb expressions de les llengües parentes, fins i tot repudiem expressions pròpies o arcaiques perquè no ens maculin la puresa de la norma, i en canvi els anglicismes els deixem infiltrar amb impunitat.

'Tàper', que no és res més que una carmanyola, com se n'havia dit tota la vida d'aquests pots per traginar el menjar